

13. Русова М.Р. Применение озона в акушерстве и гинекологии // Акушерство и гинекология, 2003. – №4. – С.4-7.

14. Чернуха Е.А., [Абубакирова А.М.], Бурлев В.А. и др. Применение медицинского озона после кесареа сечения // Акушерство и гинекология, 2002. – №4. – С.25-27.

Т.Г. ТЮРИНА

КОСМІЧНІ ВИМІРИ ЛЮДИИ
(Рецензія на монографію А. Васильчука:

Васильчук А. Біолокація тонкоматеріальних тіл людини. //Наук. ред. – канд.. мед. наук, доцент Панишко Ю. М.- Львів, СПОЛОМ, 2007. -600с. з іл.(книга 6)

Васильчук А. Біолокація фізичного тіла людини //Наук. ред. – канд.. мед. наук, доцент Панишко Ю. М.- Львів, СПОЛОМ, 2007. -352с. з іл.
(книга 7.)

У статті розглядаються проблеми біолокації тонкоматеріальних та фізичного тіл людини.

В статье рассматриваются проблемы биолокации тонкоматериальных и физического тел человека.

In the article the problems of biolocation of are examined and physical bodies of man.

Сучасні вчені визнають існування в людині космічної, тонкоматеріальної, духовної сутності. В. П.Казначеев, Е. А. Спірін виділяють в людині біологічний, соціальний і космічний виміри, де космічний вимір трактується авторами як надбіологічне, тонкоматеріальне, енергоінформаційне тіло чи оболонка.

Проблема ТМТ людини надактуальна і наразі мало досліджена. У сучасній науці робляться лише перші кроки у пізнанні цього феномену.

Монографія А. Васильчука присвячена саме проблемі біолокації тонко матеріальних тіл людини, де, на наш погляд, автор глибоко і ґрунтовно дослідив цей феномен,

Книга 6 А. Васильчука «Біолокація тонко матеріальних тіл людини» чітко побудована і структурована, має як теоретичну, так і практичну спрямованість. Монографія служить засобом і біолокаційного дослідження, і отримання нової еніоанатомічної інформації про тонкоматеріальні тіла людини.

У монографії подано **475 біолокаційних діаграм** ТМТ людини та **99 програм анатомії** ТМТ людини, які можуть бути використані для біолокаційного дослідження.

Автор пропонує також малий *еніологічний словник*, який включає біля 200 понять з еніології у авторському тлумаченні.

Монографія містить великий обсяг еніоанатомічної інформації у формі *біолокаційних діаграм* анатомії тонкоматеріальних тіл людини, **серед яких:** біолокаційні діаграми основних структур тонкоматеріальних тіл, частин скелета, структур черепа, структур грудної клітки, структур хребта, судин хребта, суглобів, м'язів, артерій, вен, структур жіночих та чоловічих статевих органів, півкуль головного мозку, внутрішніх відділів ТМТ людини, інформаційно-енергетичних біоплазм навколо тонкоматеріальних тіл, біолокаційні діаграми життєво важливих чакр, основних чакр, інформаційно-енергетичних каналів та їх функцій, зіркових каналів, меридіанів, складових едності людини тощо. Біолокаційні діаграми у стислій формі розкривають особливості і функції відповідних анатомічних структур ТМТ людини.

Книга включає 99 програм *біолокаційних досліджень* анатомії ТМТ людини. Програми біолокації складені відповідно до мети і завдань дослідження, представлені у формі запитань, які найбільш відповідають характеру цього дослідження.

У монографії докладно розкриваються умови досягнення достовірності біолокаційних досліджень ТМТ людини, надаються конкретні рекомендації щодо практичного використання діаграм і програм біолокаційних досліджень анатомії ТМТ людини.

Монографія дозволяє науковцям, фахівцям, практикам і людям з псі-феноменальними здібностями розпочати дослідження анатомії ТМТ людини: здійснювати діагностику, прогнозувати

розвиток, вдосконалення людини, відкривати пої-феноменальні здібності, встановлювати причини хвороб, соціальних невдач, криз, соціальної та фахової неперспективності.

У монографії розглядається роль еніоанатомії* для подальшого розвитку класичної педагогіки, психології, фізіології, біології, медицини, етики, естетики, теорії і методики спорту, релігії. Розкривається значення еніоанатомії для духовного саморозвитку та самореалізації людини, зміцнення її здоров'я, встановлення гармонійних взаємовідносин з довкіллям.

Монографія призначена для дослідника, лікаря, цілителя, еніопсихолога, еніопедагога, вихователя, тренера, усіх, хто займається своїм духовним саморозвитком, духовним самовихованням і розвитком своїх тонкоматеріальних тіл людини.

Ця книга, будучи основою еніологічних наук про людину, повинна стати теоретичною базою для подальшої розробки та розвитку таких перспективних нових напрямів науки майбутнього як еніопедагогіка, духовна педагогіка, еніопсихологія, еніофізіологія, еніобіологія, еніомедицина, еніоетика, еніоестетика, фундаментом у створенні еніоанатомічних основ для еніоцитології, еніогістології, тощо.

* **Еніанатомія** - наука, що вивчає будову тонкоматеріальних тіл людини, як концентроване інформаційно-енергетичне вираження об'єктивної всесвітньої реальності при безперервному інформаційно-енергетичному взаємообміні тіл із Всесвітом та усіма об'єктами Всесвіту; еніоанатомія досліджує не лише основні матерії, які будують тонкоматеріальні тіла, але їх топографію, форму, структуру, функції, а також значення тонкоматеріальних тіл для виховання, навчання, лікування, регенерації, реабілітації та рекондиції людини; уможливорює класифікації тонкоматеріальних тіл, їх структур, функцій і визначення однозначних термінологічних висловів за об'єктивними властивостями цілісних структур і їх частин. (1,с. 560).

Автор у своєму дослідженні надає конкретні рекомендації щодо використання еніоанатомічних знань для еніологів, еніопедагогів, еніопсихологів, еніофізіологів, лікарів, цілительів, тренерів-педагогів, духовних вчителів тощо у їхній фаховій діяльності.

Список використаної автором літератури свідчить про глибокий і різноплановий науковий підхід до проблеми дослідження. Автор, звертаючись до сучасної вітчизняної і зарубіжної наукової літератури к. ХХ - п. ХХІст., узагальнює і систематизує усе, що зроблено до нього з цього питання і пропонує власні підходи, свою концепцію щодо проблеми біолокації ТМТ людини.

Ця праця спроможна викликати наукову дискусію, тому що вона є інноваційною і не укладається в прокрустове ложе класичних уявлень - виходить за межі класичного опису. У своєму дослідженні автор використовує новий у дусі ХХХ тисячоліття синергетичний підхід постнекласичної науки*.

На наш погляд, робота виконана на високому фаховому рівні, є завершеною, цілісною, глибоким і всебічним дослідженням проблеми біолокації ТМТ людини

*З середини ХХ століття у науці почався розвиток нового етапу - постнекласичного, що знаменував собою парадигмальні зміни у всіх наукових сферах, характерним для якого став «новий» тип раціональності.

Центальною науковою парадигмою постнекласичної науки стала **синергетика**, яка концентрує свою увагу на дослідженні усіх типів складних систем: складних, надскладних, відкритих і здатних до самоорганізації та еволюції. Зокрема, унікальним феноменом з погляду синергетики є людина, яка уявляє собою складну еволюціонуючу систему.

Проблеми синергетики у суспільно-гуманітарних процесах розглядаються у працях І. Пригожина, П. С. Гуревича, Н. Н. Моїсеєва, Г. Хакна, Л. Г. Антипенко, В. П. Бранского, Л. П. Назаретяна, К. Х. Делокарова, Є. А., Спирина, В. П. Казначеева, В. В. Кизими, Л. В. Телиженко тощо.

Синергетичний підхід широко використовується для аналізу проблем, у центрі яких знаходяться людина і суспільство

Синергетичний підхід до особистості – це холістичний підхід до людини як цілісної істоти: єдності духу, душі й тіла, де дух і матерія, душа і тіло не протиставляються одне одному, а уявляють собою цілісну структуру ієрархічного порядку. Душевно – духовна реальність в синергетичном світі невіддільна від особистості та її буття.

Будучи внутрішньо міждисциплінарною, синергетика узагальнює, поєднує усі науки між собою: природничі і гуманітарні, релігію і езотерику, що сприяє цілісному сприйняттю світу, невід'ємним компонентом якого є людина

Науковий, релігійний і езотеричний методи у синергетиці не протиставляються одне одному, а, навпаки, взаємодіють між собою

Як постнекласична парадигма, синергетика є варіантом нового розуміння науки: вона формує нову раціональність, що включає усі форми пізнання дійсності (наукові і ненаукові), які взаємодіють між собою, передбачає звернення до таких понять як «інтуїція», «мудрість», «особистий досвід», поєднуючи елементи науки з елементами віри. Її підходи співзвучні індуїзму, буддизму, даосизму, християнству, езотериці тощо (3).

Книга 7. А. Васильчука «Біолокація фізичного тіла людини» є органічним продовженням монографії «Біолокація тонко матеріальних тіл людини», які доповнюючи одна одну, надають можливість поєднати дослідження фізичного і тонкоматеріального тіл у всіх аспектах розвитку людини, її виховання, навчання, лікування, регенерації тощо.

Змістом монографії є 515 біолокаційних *діаграм* із 6756 інформаційними термінологічними значеннями та 5-ма *програмами* біолокаційного дослідження. Біолокаційні *діаграми* органів, функцій та хвороб упорядковані щодо систем організму відповідно до анатомічних класифікацій. Вони охоплюють інформацію про анатомію фізичного тіла, функціональні системи організму, функції окремих органів, хвороби, причини хвороб, вітаміни в організмі, шляхи переміщення біохімічних речовин в організмі, наслідки порушення вегетативної рівноваги організму, методи лікування, загальну дію ліків, біологічні ритми, погодинну активність меридіанів, гомеопатичні ліки, лікарські рослини та інші інформації.

Програми біолокаційних досліджень торкаються анатомічних структур фізичного тіла та їх функцій, хвороб та їх причин, гомеопатичних ліків і лікарських рослин і написані у формі запитань. Запитання усіх біолокаційних програм дослідження мають нейтральний характер (представлені у нейтральній формі), що надає можливість їх використання з різними біолокаційними діаграмами.

На основі достовірної інформації *діаграм* і запитань *програм* біолокаційних досліджень проводиться цілеспрямована біолокація фізичного тіла з отриманням необмеженої кількості нової достовірної інформації, яка може служити теоретичною базою для подальших наукових розвідок, термінової діагностики, контролю, корекції тощо.

Автором надаються конкретні рекомендації, практичні поради лікарям, цілителям, анатомам, щодо проведення біолокаційних досліджень:

- клітин, тканин, систем організму;
- скелета, його органів та хвороб;
- м'язів, структурних компонентів м'язів, функціональних груп м'язів, факторів, які впливають на розвиток втоми м'язів;
- органів, функцій, хвороб, причин хвороб і характеру хвороб травної, дихальної, сечовидільної, жіночої статевої, чоловічої статевої, серцево-судинної, лімфатичної, ендокринної, нервової систем, органів чуттів і шкіри;
- функціональних систем, які регулюють фізіологічні процеси організму;
- гормонів, вітамінів, шляхів переміщення біохімічних речовин в організмі;
- гіпокінезії та отруєнь організму;
- хвороб новонароджених, дітей грудного, раннього і старшого віку;
- психічних, інфекційних, ревматичних, стоматологічних і хірургічних хвороб;
- гельмінтозів;
- хвороб крові та кровотворних тканин;
- найпоширеніших доброякісних та злоякісних пухлин;
- набряків;
- причин і наслідків порушення вегетативної рівноваги організму;
- терапевтичних методів лікування, загальної дії ліків та методів лікування;
- біологічних ритмів та погодинної активності меридіанів тощо.

Книга призначена для проведення термінового контролю, діагностики, прогнозів, наукових досліджень і щоденної праці лікаря, цілителя, анатома, антрополога, фізіолога, психолога, педагога, еніолога, вихователя, тренера та інших спеціалістів, які на фаховому рівні володіють біолокацією.

Автор підкреслює, що успішне використання монографії можливе лише за умови фахового володіння біолокацією, але в той же час, на думку автора, будь-яка людина може засвоїти біолокацію за допомогою книги і отримувати інформацію як про стан свого організму, так і органів інших людей.

Людство увійшло в Нову Епоху – Епоху духовної свідомості, духовного буття, взаємодії з Тонким Світом. Нова Епоха несе нові енергії – універсальності та синтезу, що спрямовані на інтеграцію усіх знань, накопичених людством щодо феномена людини та її зв'язків з Космосом.

Земляне починають отримувати нове знання, необхідне для успішного еволюційного розвитку, формується нова парадигма пізнання людини і Всесвіту, котра об'єднує наукові, релігійні та езотеричні підходи.

Скористаймося нагодою, яку надає нам Небо через наукову творчість А. Васильчука, щоб наблизитися до ІСТИНИ.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А. Біолокація тонкоматеріальних тіл людини. - Львів, СПОЛОМ, 2007 – 600с.
2. Васильчук А. Біолокація фізичного тіла людини. - Львів, СПОЛОМ, 2007. -352с. з іл.
3. Телиженко Л. В. Містичний досвід як антропологічний модус: синергетичний підхід. Монографія. –Суми: ВВП «Мрія-1», ТОВ, 2007. -176с

Г.В. ЧОРНЕНЬКА, І, ГИЧКА, Х. БУРКОВЕЦЬКА ВИХОВАННЯ ФІЗИЧНИХ ЯКОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ 10-11 РОКІВ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Стаття присвячена вивченню деяких фізичних якостей школярів в процесі фізичного виховання.

Статья посвящена изучению некоторых физических качеств школьников в процессе физического воспитания.

The article is devoted the study of some physical qualities of schoolboys in the process of physical culture.

Актуальність. Вимоги в середній загальноосвітній школі (СЗОШ) щодо підготовленості учнів, їх інтелектуальних та фізичних можливостей є надто високими та безперервно зростають. Однією з ефективних форм застосування засобів та методів підвищення рівня фізичної підготовленості є уроки фізичної культури.

Важливість суспільної ролі фізичної культури у СЗОШ в сучасних умовах зумовлена тим, що фізична підготовленість - є необхідністю для становлення людини як особистості, фахівця і громадянина. Завдяки комплексному впливу фізичної культури на людину реалізовується гармонійний розвиток та поєднання інтелектуального, духовного, фізичного людини.

На сьогодні є актуальними дослідження, пов'язані з фізичною підготовленістю школярів, з методикою виховання їх фізичних якостей.

Як вказано у Національній доктрині розвитку фізичної культури і спорту, затвердженій Указом Президента України від 28 вересня 2004 року № 1148/2004, одним із завдань державної політики у сфері фізичної культури і спорту є удосконалення форм залучення різних груп населення до регулярних занять фізичною культурою і спортом.

Водночас існує недооцінка ролі планомірного виховання фізичних якостей школярів. Реалізація вказаних завдань можлива лише за умов використання в навчальному процесі різноманітних форм і засобів фізичного вдосконалення.

Аналіз низки наукових джерел свідчить, що питання виховання фізичних якостей або фізичної підготовленості розглядається лише в контексті складання контрольних нормативів [2].

Результати опитування вчителів фізичної культури свідчать, що рівень фізичної підготовленості школярів, а саме 10-11 років, може бути оцінений як середній та нижче середнього.

Наведене вище свідчить про необхідність глибокого наукового вивчення проблеми виховання фізичних якостей школярів 10-11 років

Об'єкт дослідження: фізичне виховання школярів 10-11 років.

Предмет дослідження: виховання фізичних якостей школярів 10-11 років на уроках фізичної культури.

Мета роботи – вивчити особливості розвитку фізичних якостей школярів 10 – 11 років на уроках фізичної культури.

Завдання:

1. Вивчити особливості розвитку фізичних якостей школярів 10 – 11 років за літературними джерелами.

2. Визначити фізичну підготовленість школярів 10 – 11 років.